

Mødet i Stenlille 2den Paastedag. F. P. aabnede Mødet. Hensigten dermed var at faa Riffelbevægelsen forplantet der til Sognet, hvor man i Begyndelsen var tilbøjelig til at betragte den som unødvendig. De seneeste Begivenheder havde imidlertid overbevist dem om, at der kunde være Fare for, at vi kom ud i ulovlige Tilstande, og man var derved kommet til at betragte Riffelbevægelsen som tidssvarende og havde af den Grund indbudt Venner af Sagen baade fra Holbæk og fra Sorø Amt for at erfare noget nærmere om den.

I. P. J. vilde gjerne bidrage, hvad han kunde til, at Riffelagen kunde vinde Fremgang. Der var i den senere Tid foregaaet adskilligt, som viste, at vi var kommet bort fra normale Tilstande. Der var nu kun to Partier: et, som vilde sætte sin Villie igjennem med eller mod Loven, og et, som vilde værne Loven. De to Partier kunde ikke med nogen Nytte forhandle med hinanden.

Maalet er at naa hen til, hvad man har kaldt „et Folk i Vaaben“.

Derimod vilde en kraftig Tilslutning til Riffelagen bidrage til, at Forsatningskampen hurtigere faar Ende og faar en god Udgang. Rifflerne vil vi ikke bruge til noget ulovligt, men kun som nødværge mod Vold; men bliver der brugt Vold mod os, saa vil vi ogsaa værges os, (Hør!) selv om det gjælder Livet. (Hør!) At Riffelagen havde Betydning, det saa man i Norge. (Hør!) Sid den maa have samme Virkning her og føre Folkets Sag til Seir. (Hør!)

M. var sikker paa, at Bælgerne nok skulde holde ud (Hør!), men en saadan Kamp førte let udenfor Forsatningen. Derfor maatte Bælgerne ogsaa være beredte overfor et saadant Tilfælde, og dertil tjente Rifflerne. (Hør!) At man købte en Riffel betød ikke, at man vilde bruge den i et bestemt forud betegnet Tilfælde. Den Slags Ting kunde man ikke beregne forud. Derimod kunde Enhver forstaa, at det var for sent at købe Riffler i det Dieblis, man skulde bruge dem.

Bilag 23.

Uddrag af „Næstvæd Tidende“ for den 26de Marts 1885.

Riffelagen.

Nogen lang Udvikling om denne Sags Betydning behøves ikke. Den staaer nu saa temmelig klar for Alle.

Men saalænge Stykkerne saa at sige ere ubevæbnede, ville de aldeles afgjort ikke have nogen Betydning som en Vagt om den os ved Grundloven givne Frihed. Og et Værn for denne vor lovlige Frihed er det bedst at danne i Tide, inden det bliver for sent, eller i hvert Fald saa sent, at en ulykkelig Borgerkrig ikke kan undgaaes.

Som et Middel mod en saadan ere Rifflerne udmærkede. De ere det bedste Svar paa Statskupartiklerne i Hørebladene.

At vi heri Landet har en Alife, som — i Fald de kunne faae Lov dertil overfor deres mere befindige Meningsfæller — ikke vilde vige tilbage for med Vold at berøve det danske Folk Friheden, derom kan der næppe tvivles. Naar det danske Folks store Flertal imidlertid vedbliver sindigt og roligt — saaledes som denne Bevægelse nu gjennemføres over hele Landet — at samle sig i Riffelforeninger og derigjennem forsynes sig med Riffler — det er: Magten til at danne et Værn om Loven, da vil disse Fortidens bedrøvelige Skikkelser, som med hæse Uglestrig tude om Revolution, igjen krybe i deres Skjul, hvorfra